

Передмова

Серед виховних напрямів сьогодні **найбільш актуальними виступають патріотичне, громадянське виховання як стрижневі**, основоположні, що відповідають нагальним вимогам і викликам сучасності.

В Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді підкреслено: «Нині гостро постало питання патріотичного виховання в Україні і навіть не питання, а виникла нагальна потреба. Адже всі ми сьогодні бачимо наслідок формального, а часом і халатного ставлення до патріотизму. Від України відняли Крим, тривають військові дії на Донбасі, лишаються сиротами діти, згорьовані матері ховають своїх синів, гинуть люди, багато – і не тільки герої, які боронять Україну, а й мирні жителі. Тому настав час відповідально поставитись до національно-патріотичного виховання.

Ми нарешті маємо чітко усвідомити, що порожнина в мізках і душі заповнюється чужими ідеями і цінностями так само, як на незасіяному полі проростає бур'ян. А щоб позбутись його, треба докласти неабияких зусиль. І якщо свідомість деякої дорослої частини громадян нашої країни вже не підлягає впливу, а керується набутими раніше знаннями й досвідом, то підростаюче покоління ще можна навчити любити свою Батьківщину по-справжньому.

Революція Гідності, жертвний подвиг Героїв Небесної Сотні, події, які нині переживає український народ ще раз засвідчили, що **проголошена у 1991р. державна незалежність потребує постійного захисту, забезпечення національно-патріотичного та військово-патріотичного виховання дітей та молоді.**

Національно-патріотичне виховання має на меті формування національно-патріотичної свідомості, а саме: особистісної ідентифікації зі своєю нацією, віри в духовні

сили та майбутнє країни, волі до праці на користь народу; усвідомлення моральних та культурних цінностей; знання історії, звичаїв, обрядів, символіки як всієї країни так і її регіонального різноманіття.

Система патріотичного виховання передбачає формування історичної свідомості молодого покоління українців, що базується на вивченні історії боротьби українського народу за державну незалежність протягом свого історичного шляху, особливо у XX-XXI століттях. Форми й методи виховання базуються на українських народних традиціях, надбаннях національної та світової педагогіки й психології.

Водночас національно-патріотичне виховання не повинно прищеплювати ідеї культурного імперіалізму, тобто способу споглядання світу лише очима власної культури. А тому **вкрай важливо забезпечити усвідомлення учнями культурної різноманітності, толерантне ставлення до інших культурних цінностей, розуміння історичних витоків регіональних і національно-мовних особливостей України. Національно-патріотичне виховання не повинно сприяти недооцінюванню національних меншин України та інших націй. Для реалізації цього принципу вкрай важливо наголошувати на співпраці різних націй, демонструвати розвиток української нації шляхом взаємодії з іншими націями, висвітлювати приклади мирного співжиття та взаємодопомоги представників різних національностей системою національно-патріотичного виховання»**

Таким чином, за сучасних умов національно-патріотичне виховання молоді набуло гостроти і особливої актуальності. Свідченням цього є низка нормативно-правових документів: